

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 61 Pž-359/2020-2

R E P U B L I K A   H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivice Omazića, predsjednika vijeća, Ivane Mlinarić, suca izvjestitelja i Tatjane Kujundžić Novak, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom LEUTAR d.o.o. u stečaju Split, Doverska 15, OIB 47805232684, odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika B2 KAPITAL d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 41, OIB 57509775367, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-484/2013-341 od 6. studenoga 2019., u sjednici vijeća održanoj 4. ožujka 2020.

r i j e š i o   j e

Odbija se žalba razlučnog vjerovnika B2 Kapital d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 41 kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-484/2013-341 od 6. studenoga 2019. u dijelu točke I.1. izreke kojim je određeno da se iz iznosa kupovine namiruju troškovi unovčenja u iznosu od 73.500,00 kn i u dijelu točke II.a izreke kojim je naloženo Financijskoj agenciji, Regionalni centar Split, Mažuranićevo šetalište 24B, isplatiti iznos od 73.500,00 kn stečajnom dužniku.

Obrazloženje

Trgovački sud u Splitu je rješenjem poslovni broj St-484/2013-341 od 6. studenoga 2019. (dalje: rješenje od 6. studenoga 2019.) odredio da se iz iznosa od 367.500,00 kn, ostvarenog prodajom nekretnine stečajnog dužnika približe određene u točki I. izreke navedenog rješenja namiruju: 1.) troškovi unovčenja u iznosu od 102.947,23 kn i 2.) djelomično tražbina razlučnog vjerovnika B2 Kapital d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 41, OIB: 57509775367, u iznosu od 264.552,77 kn (točka I. izreke); te je naložio Financijskoj agenciji, Regionalni centar Split, Mažuranićevo šetalište 24B, nakon pravomoćnosti ovog rješenja, sa računa na koji su uplaćene jamčevina i kupovna (identifikator predmeta prodaje: 2920, identifikator nadmetanja: 5232) isplatiti: a) iznos od 102.947,23 kn stečajnom dužniku na račun broj: HR1224070001100537490 i b) iznos od 264.552,77 kn razlučnom vjerovniku B2 Kapital d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 41, OIB: 57509775367, na račun tog vjerovnika broj: HR9225000091101401685, Adikko bank d.d., s pozivom na broj odobrenja: 1211765-10782320-13001, uz napomenu svrhe plaćanja: „Leutar d.o.o. u stečaju“.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja u bitnome proizlazi da je u konkretnom slučaju prvostupanjski sud odredio troškove unovčenja u iznosu od 102.947,23 kn, koji se sastoje od troškova procjembenog elaborata tržišne vrijednosti nekretnine u iznosu od 1.500,00 kn, troškova elektronične dražbe u iznosu od 1.400,00 kn, troškova knjigovodstvenih usluga u

iznosu od 2.991,70 kn, troškova paušala za mjerilo VODOVOD d.o.o. u iznosu od 386,78 kn, troškova nagrade stečajnom upravitelju u iznosu od 22.475,84 kn bruto, putnih troškova stečajnog upravitelja u iznosu od 692,21 kn bruto, te poreza na dodanu vrijednost (dalje: PDV) u iznosu od 73.500,00 kn.

Razlučni vjerovnik B2 Kapital d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 41, OIB 57509775367, je izjavio žalbu iz čijeg sadržaja proizlazi da pobija navedeno rješenje u dijelu kojim su određeni troškovi unovčenja po osnovi PDV-a u iznosu od 73.500,00 kn zbog svih zakonom predviđenih razloga s prijedlogom da se ono preinači, podredno ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

U odgovoru na žalbu stečajni upravitelj je u cijelosti osporio žalbene navode. Predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje.

Žalba nije osnovana.

Rješenje je u pobijanom dijelu ispitano na temelju odredaba članka 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u vezi s odredbama članka 381. ZPP-a i članka 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), u granicama žalbenih razloga te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i pravilnu primjenu materijalnog prava.

Iz spisa u bitnome proizlazi da je pravomoćnim rješenjem prvostupanjskog suda od 20. ožujka 2017. određena prodaja u stečajnom postupku predmetne nekretnine, te da je zaključkom od 5. lipnja 2017. utvrđena vrijednost predmetne nekretnine u iznosu od 717.000,00 kn u koju cijenu je uračunat PDV. Nadalje proizlazi da je pravomoćnim rješenjem od 19. veljače 2018. predmetna nekretnina dosuđena kupcu IT Global d.o.o., Osijek, Trpanjska 10, OIB: 94837209331 koji je obavezan položiti kupovninu u iznosu od 367.500,00 kn, umanjenu za iznos uplaćene jamčevine od 35.850,00 kn. Nadalje proizlazi da je kupac u cijelosti platio kupovninu u iznosu od 367.500,00 kn, u koji iznos je nesporno uključen i PDV u iznosu od 73.500,00 kn. Rješenjem od 6. studenoga 2019. određeno je namirenje upravo iz navedenog iznosa kupovnine od 367.500,00 kn u koji je uključen i PDV u iznosu od 73.500,00 kn.

Žalbeni navodi koji se odnose na prijenos porezne obveze na primatelja dobara (stjecatelja nekretnine) ne utječu na pravilnost i zakonitost pobijanog dijela rješenja. Naime, u slučaju kada se radi o nekretnini čija isporuka podliježe obvezi plaćanja PDV-a, tada su moguće dvije različite situacije, ovisno o tome je li primatelj dobara (stjecatelj nekretnine) upisan u registar obveznika PDV-a ili nije. S tim u svezi, prvenstveno se napominje da se nekretnina na kojoj postoji razlučno pravo prodaje se u stečajnom postupku, na prijedlog stečajnoga upravitelja ili razlučnoga vjerovnika, uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnoga postupka o ovrsi na nekretnini (članak 247. stavka 1. SZ-a). Zbog toga se kod prodaje nekretnina na kojima postoji razlučno pravo u stečajnom postupku, na koju se na odgovarajući način primjenjuju pravila ovršnoga postupka o ovrsi na nekretnini, primjenjuje i odredba članka 75. stavka 3. točka d) ZPDV-a o prijenosu porezne obveze na primatelja dobara. Prema toj odredbi, porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a u Republici

Hrvatskoj obavezan je platiti PDV kada mu se obavi isporuka nekretnina koje je prodao ovršenik u postupku ovrhe.

Stoga se, u prvoj situaciji kada je primatelj dobara (stjecatelj nekretnine) upisan u registar obveznika PDV-a, primjenjuje citirana odredba članka 75. stavka 3. točka d) ZPDV-a o prijenosu porezne obveze na primatelja dobara (stjecatelja nekretnine). U slučaju kada je primatelj dobara ili usluga obavezan platiti PDV, isporučitelj u računu mora navesti „prijenos porezne obveze“ ili engleski izraz „reverse charge“ (članak 79. stavak 7. ZPDV-a), a primatelj dobara ili usluga obavezan je obračunati i platiti PDV. S tim u vezi ističe se kako primatelj dobara (stjecatelj nekretnine), u smislu odredbe članka 60. stavka 1. podstavka d) ZPDV-a, može odbiti pretporez na isporuku dobara kada je obavezan platiti PDV na temelju prijenosa porezne obveze prema članku 75. stavku 1. točkama 3., 6. i 7. te članku 75. stavcima 2. i 3. ZPDV-a. Dakle, radi se o „obrnutom postupku oporezivanja“ prema kojem se porezna obveza prenosi na primatelja dobara (stjecatelja nekretnine), pod uvjetom da je on upisan u registar obveznika PDV-a, i on je obavezan obračunati PDV. U tom slučaju dolazi do prijenosa porezne obveze na stjecatelja nekretnine ako je on upisan u registar obveznika PDV-a, neovisno o tome ima li ili ne pravo na odbitak pretporeza u cijelosti. S druge strane, isporučitelj nekretnine, u konkretnom slučaju stečajni dužnik, je, prema članku 79. stavku 7. ZPDV-a, dužan u računu naznačiti „prijenos porezne obveze“ te nema zakonsku mogućnost obračunati PDV na isporučena dobra (nekretninu) (tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske; dalje: VTS RH, Pž-5394/2017 od 11. listopada 2017.). Navedeno, dakle, znači da stečajni dužnik koji je upisan u registar obveznika PDV-a neće na nekretninu prodanu u stečajnom postupku obračunati PDV nego će primijeniti prijenos porezne obveze, a kupac nekretnine koji je upisan u registar obveznika PDV-a će obračunati PDV na kupljenu nekretninu koji može odbiti kao pretporez. Kupac nekretnine u tom slučaju na postignutu cijenu u stečajnom postupku obračunava PDV-a po stopi 25% koji može odbiti kao pretporez neovisno o tome je li mu stečajni dužnik izdao račun, kao što to proizlazi iz odredbe članka 133. stavka 3. Pravilnika o PDV-u. Pri tome isporučitelj nekretnine (u konkretnom slučaju stečajni dužnik) nema obvezu obaviti ispravak pretporeza korištenog za nabavu ili izgradnju te nekretnine, dok s druge strane stjecatelj nekretnine nema obvezu plaćanja poreza na promet nekretnina.

U drugoj situaciji kada primatelj dobara (stjecatelj nekretnine) nije upisan u registar obveznika PDV-a ne primjenjuje se prijenos porezne obveze, a stečajni dužnik koji je upisan u registar obveznika PDV-a obavezan je na isporučenu nekretninu obračunati PDV. U tom slučaju smatra se da postignuta cijena predstavlja cijenu u koju je uključen PDV, ako je stečajni dužnik porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a, a porez se obračunava primjenom preračunate stope PDV-a na postignutu cijenu (tako i VTS RH, Pž-1168/2018-2 od 27. ožujka 2018.).

Međutim, u konkretnom slučaju je u iznos kupovnine od 367.500,00 kn, uključen i PDV u iznosu od 73.500,00 kn, koji iznos kupovnine s PDV-om je kupac predmetne nekretnine nesporno i platio. Stoga je, suprotno žalbenim navodima, pravilno utvrđenje prvostupanjskog suda da je predmetna nekretnina u konkretnom slučaju opterećena PDV-om. Naime, ako je u konkretnom slučaju došlo do prijenosa porezne obveze na kupca u skladu s citiranim odredbama članka 75. stavka 3. točka d) ZPDV-a jer je kupac predmetne nekretnine upisan u registar obveznika PDV-a (kao što to proizlazi iz isprava u spisu), tada stečajni dužnik nema zakonsku mogućnost obračunati PDV na predmetnu nekretninu, već je stečajni

upravitelj dužan vratiti kupcu PDV u iznosu od 73.500,00 kn. Nakon vraćanja primljenog iznosa PDV-a, od ukupnog iznosa od 367.500,00 kn, ostvarenog prodajom predmetne nekretnine, preostaje iznos od 294.000,00 kn. Samo ako i kada kupac nekretnine ne bi bio upisan u registar obveznika PDV-a ne primjenjuje se prijenos porezne obveze, a stečajni dužnik koji je upisan u registar obveznika PDV-a obavezan je na isporučenu nekretninu obračunati PDV. U tom bi slučaju, dakle, stečajni dužnik bio obavezan plaćanja PDV-a u iznosu od 73.500,00 kn pa bi nakon plaćanja PDV-a od strane stečajnog dužnika, od ukupnog iznosa od 367.500,00 kn, ostvarenog prodajom predmetne nekretnine, preostao isti iznos od 294.000,00 kn. U oba navedena slučaja, odnosno i u slučaju vraćanja PDV-a kupcu i u slučaju uplate PDV-a u državni proračun, iznos PDV-a, koji je u konkretnom slučaju uključen u cijenu predmetne nekretnine koju je kupac nesporno platio, PDV u konkretnom slučaju tereti predmetnu nekretninu jer se mora vratiti kupcu budući da je, kao što to proizlazi iz isprava u spisu, kupac upisan u registar obveznika PDV-a. Navedeno, međutim, ne utječe na namirenje žalitelja kao razlučnog vjerovnika, niti povećava iznos za koji će se namiriti njegova tražbina.

Uzevši u obzir navedeno, žalitelj svojim žalbenim navodima nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost pobijanog dijela rješenja, dok u postupanju prvostupanjskog suda nisu uočene bitne povrede odredaba postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Zbog toga je, na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a, valjalo odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijani dio rješenja naveden u izreci ovog rješenja.

Zagreb, 4. ožujka 2020.

Predsjednik vijeća
Ivica Omazić

Broj zapisa: **17893-44a7b**

Kontrolni broj: **09ea0-1b5cb-d1f6f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=IVICA OMAZIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.